

Παιδί γκέι γονιών προειδοποιεί

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Μια Προειδοποίηση Από Τον Καναδά: Ο Ομοφυλοφιλικός Γάμος Διαβρώνει Θεμελιώδη Δικαιώματα

της Dawn Stefanowicz

"Είμαι ένα από τα έξι ενήλικα παιδιά ομοφυλόφιλων γονέων που πρόσφατα κατέθεσαν στο Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, ζητώντας από το Δικαστήριο να σεβαστεί την αρχή των πολιτών να διατηρήσουν τον αρχικό ορισμό του γάμου: την ένωση μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας που αποκλείει όλους τους άλλους, έτσι ώστε τα παιδιά να γνωρίζουν και να μπορούν να ανατραφούν από τους βιολογικούς γονείς τους. Επίσης ζω στον Καναδά, όπου ο γάμος του ιδίου φύλου κατοχυρώθηκε με ομοσπονδιακή εντολή το 2005.

Είμαι η κόρη ενός γκέι πατέρα που πέθανε από AIDS. Περιέγραψα την εμπειρία μου στο βιβλίο μου: Η Επίδραση των Ομοφυλόφιλων Γονέων. Πάνω από πενήντα

ενήλικα παιδιά που μεγάλωσαν με ομοφυλόφιλους γονείς έχουν επικοινωνήσει μαζί μου για να μοιραστούν τις ανησυχίες μου για το γάμο ατόμων του ίδιου φύλου και την ανατροφή των παιδιών. Πολλοί από εμάς παλεύουμε με την δική μας σεξουαλικότητα και την αίσθηση του φύλου, λόγω των επιδράσεων στα οικιακά περιβάλλοντα που μεγαλώνουμε.

Έχουμε μεγάλη συμπόνια για τους ανθρώπους που αγωνίζονται με τη σεξουαλικότητα και την ταυτότητα του φύλου τους, όχι έχθρα. Και εμείς αγαπάμε τους γονείς μας. Ωστόσο, όταν λέμε στο κοινό τις ιστορίες μας, αντιμετωπίζουμε συχνά εξοστρακισμό, φίμωση, και απειλές.

Θέλω να προειδοποιήσω την Αμερική να περιμένει σοβαρή διάβρωση των ελευθεριών της Πρώτης Τροπολογίας αν το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ υποχρεώσει τον γάμο ατόμων του ίδιου φύλου. Οι συνέπειες διαδραματίζονται στον Καναδά για δέκα χρόνια τώρα, και είναι πραγματικά οργουελιανές στη φύση και την έκταση.

Τα μαθήματα του Καναδά

Στον Καναδά, οι ελευθερίες του λόγου, του τύπου, της θρησκείας, και του συνεταιρίζεσθαι, υποφέρουν σε μεγάλο βαθμό λόγω της πίεσης από την κυβέρνηση. Η συζήτηση για τον γάμο ατόμων του ίδιου φύλου, που λαμβάνει χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν θα μπορούσε να έχει νομική υπόσταση στον Καναδά σήμερα. Λόγω των νομικών περιορισμών σχετικά με την ομιλία, αν πουν ή γράψουν οτιδήποτε θεωρείται «ομοφοβικό» (συμπεριλαμβανομένων, εξ ορισμού, οτιδήποτε αμφισβητεί τον γάμο ατόμων του ίδιου φύλου), θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν την πειθαρχία, τη λήξη της εργασίας, ή δίωξη από την κυβέρνηση.

Γιατί η αστυνομία διώκει την ομιλία υπό το πρόσχημα της εξάλειψης της “ρητορικής μίσους” όταν υπάρχουν υφιστάμενα ένδικα μέσα και ποινική προστασία από τη συκοφαντία, τη δυσφήμιση, τις απειλές και την επίθεση, που ισχύουν εξίσου για όλους τους Αμερικανούς; Πολιτικές μίσους-εγκλήματος που χρησιμοποιούν τους όρους “γενετήσιου προσανατολισμού” και “ταυτότητας φύλου” δημιουργούν άνισες προστασίες στο νόμο, σύμφωνα με τον οποίο προστατευόμενες ομάδες λαμβάνουν μεγαλύτερη νομική προστασία από ό, τι άλλες ομάδες.

Έχοντας δει πώς η υστερία του όχλου στην Ιντιάνα προκάλεσε το νομοθέτη να κάνει πίσω σε μια Αποκατάσταση Πράξης Θρησκευτικής Ελευθερίας, πολλοί Αμερικανοί αρχίζουν να καταλαβαίνουν ότι κάποιοι ακτιβιστές της Αριστεράς θέλουν να εγκαινιάσουν τον κρατικό έλεγχο πάνω σε κάθε ίδρυμα και ελευθερία. Σε αυτό το σχήμα, η προσωπική αυτονομία και η ελευθερία της έκφρασης δεν

γίνονται τίποτα περισσότερο από οράματα, και τα παιδιά γίνονται εμπορεύματα.

Τα παιδιά δεν είναι εμπορεύματα που μπορούν να διαχωριστούν δικαιολογημένα από τους φυσικούς τους γεννήτορες και αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ μη συνδεδεμένων ενηλίκων. Τα παιδιά οικογενειών του ίδιου φύλου θα αρνηθούν πολλές φορές τη θλίψη τους και προσποιούνται ότι δεν τους λείπει ένας βιολογικός γονέας, νιώθουν πιεσμένα να μιλούν θετικά λόγω της πολιτικής γύρω από τα ομοφυλόφιλα νοικοκυριά. Ωστόσο, όταν τα παιδιά χάνουν οποιονδήποτε από τους βιολογικούς γονείς τους λόγω θανάτου, διαζυγίου, υιοθεσίας ή τεχνολογίας τεχνητής γονιμοποίησης, βιώνουν ένα οδυνηρό κενό. Είναι το ίδιο για μας, όταν ο γκέι γονιός μας φέρνει τον/την σύντροφο του ιδίου φύλου στη ζωή μας. Ο σύντροφός τους δεν μπορεί ποτέ να αντικαταστήσει τον χαμένο βιολογικό μας γονέα.

Το κράτος ως τελικός κριτής της Γονεϊκότητας

Ξανά και ξανά, μας λένε ότι “το να επιτραπεί στα ζευγάρια του ιδίου φύλου η πρόσβαση στο χαρακτηρισμό του γάμου δεν θα στερήσει από κανέναν οποιαδήποτε δικαιώματα.” Αυτό είναι ψέμα.

Όταν ο γάμος του ιδίου φύλου νομιμοποιήθηκε στον Καναδά το 2005, η ανατροφή των παιδιών αμέσως επαναπροσδιορίστηκε. Ο νόμος του Καναδά για τον γκέι γάμο, Bill C-38, περιελάμβανε μια διάταξη για να διαγραφεί ο όρος «φυσικός γονέας» και να αντικατασταθεί σε όλους τους τομείς με το ουδέτερο φύλου “νόμιμος γονέας” στον ομοσπονδιακό νόμο. Τώρα όλα τα παιδιά έχουν μόνο «νόμιμους γονείς», όπως ορίζεται από το κράτος. Διαγράφοντας νομικά τη βιολογική γονεϊκότητα με αυτόν τον τρόπο, το κράτος αγνοεί το βασικότερο δικαίωμα των παιδιών: την αμετάβλητη, την εγγενή τους λαχτάρα να γνωρίζουν και να ανατραφούν από τους δικούς τους βιολογικούς γονείς.

Οι μητέρες και οι πατέρες φέρουν μοναδικά και συμπληρωματικά δώρα στα παιδιά τους. Σε αντίθεση με τη λογική του γάμου ατόμων του ιδίου φύλου, το φύλο των γονέων έχει σημασία για την υγιή ανάπτυξη των παιδιών. Γνωρίζουμε, για παράδειγμα, ότι η πλειοψηφία των φυλακισμένων ανδρών δεν είχαν πατέρες στο σπίτι. Οι πατέρες από τη φύση τους ασφαλίζουν την ταυτότητά τους, ενσταλάζουν την κατεύθυνση, παρέχουν την πειθαρχία, τα όρια, και την ανάληψη κινδύνων στις περιπέτειες, και δίνουν δια βίου παραδείγματα για τα παιδιά. Άλλα οι πατέρες δεν μπορούν να γαλουχήσουν τα παιδιά στη μήτρα ή να γεννήσουν και να θηλάζουν τα μωρά τους. Οι μητέρες γαλουχούν τα παιδιά με μοναδικούς και ευεργετικούς τρόπους που δεν μπορούν να αναπαραχθούν από τους πατέρες.

Δεν χρειάζεται να είσαι επιστήμονας πυραύλων για να γνωρίζεις ότι οι άνδρες και οι γυναίκες είναι ανατομικά, βιολογικά, φυσιολογικά, ψυχολογικά, ορμονικά, και νευρολογικά διαφορετικοί μεταξύ τους. Αυτές οι μοναδικές διαφορές παρέχουν δια βίου οφέλη για τα παιδιά που δεν μπορούν να αναπαραχθούν από τους “νομικούς” γονείς ιδίου φύλου παίζοντας διαφορετικούς ρόλους των δύο φύλων ή επιχειρώντας να υποκαταστήσουν το χαμένο αρσενικό ή θηλυκό πρότυπο στο σπίτι.

Στην πραγματικότητα, ο γάμος του ιδίου φύλου όχι μόνο στερεί τα παιδιά των δικών τους δικαιωμάτων στη φυσική συγγένεια, αλλά δίνει στο κράτος την εξουσία να παρακάμψει την αυτονομία των βιολογικών γονέων, πράγμα που σημαίνει ότι τα δικαιώματα των γονιών σφετερίζονται από την κυβέρνηση.

Έρχονται Δικαστήρια μίσους

Στον Καναδά, θεωρείται διάκριση να πείς ότι ο γάμος είναι μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας ή ότι κάθε παιδί θα πρέπει να γνωρίζει και να ανατρέφεται από τους βιολογικούς παντρεμένους γονείς του. Δεν είναι μόνο πολιτικά μη ορθό στον Καναδά να το πείτε. Μπορεί να επιβαρυνθείτε με δεκάδες χιλιάδες δολάρια σε νομικά έξοδα, πρόστιμα, και να αναγκαστείτε να πάρετε εκπαίδευση ευαισθησίας.

Όποιος προσβάλλεται από κάτι που έχετε πει ή γράψει μπορεί να κάνει μια καταγγελία στα Δικαστήρια Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στον Καναδά, οι οργανώσεις αυτές αστυνομεύουν την ομιλία, τιμωρούν τους πολίτες για οποιαδήποτε έκφραση θεωρείται ότι έρχεται σε αντίθεση με την ιδιαίτερη σεξουαλική συμπεριφορά ή προστατευμένες ομάδες που προσδιορίζονται βάση του «γενετήσιου προσανατολισμού». Χρειάζεται μόνο ένα παράπονο εναντίον ενός προσώπου για να έρθει ενώπιον του δικαστηρίου, που θα κοστίσει στον κατηγορούμενο δεκάδες χιλιάδες δολάρια σε ιδιωτικές κατοικίες και να απομακρύνουν όλα τα αντικείμενα χρήσιμα για τις έρευνές τους, ελέγχοντας για ομιλία μίσους.

Ο ενάγων που κάνει την καταγγελία έχει όλα τα νομικά του έξοδα πληρωμένα από την κυβέρνηση. Όχι όμως ο εναγόμενος. Ακόμη και αν ο κατηγορούμενος κριθεί αθώος, δεν μπορεί να ανακτήσει τα δικαστικά του έξοδα. Αν βρεθεί ένοχος, πρέπει να πληρώσει πρόστιμα στο πρόσωπο (-α) που έφερε στο προσκήνιο την καταγγελία.

Αν οι πεποιθήσεις σας, οι αξίες και οι πολιτικές σας απόψεις είναι διαφορετικές από το κράτος, κινδυνεύετε να χάσετε την επαγγελματική σας άδεια, τη δουλειά ή επιχείρηση, και ακόμη και τα παιδιά σας. Δεν χρειάζεται να κοιτάξετε περαιτέρω από την σέκτα Lev Tahor, μια ορθόδοξη εβραϊκή σέκτα. Πολλά μέλη της, τα οποία είχαν εμπλακεί σε μια πικρή μάχη επιμέλειας με τις υπηρεσίες προστασίας του

παιδιού, άρχισαν να φεύγουν από το Chatham του Οντάριο για τη Γουατεμάλα τον Μάρτιο του 2014, για να ξεφύγουν από τη δίωξη για τη θρησκευτική τους πίστη, η οποία έρχεται σε αντίθεση με τις κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κράτους για τη θρησκευτική εκπαίδευση. Από τα διακόσια μέλη της σέκτας, μόνο μισή ντουζίνα οικογένειες παραμένουν στο Chatham.

Οι γονείς μπορούν να περιμένουν την κρατική παρέμβαση όταν πρόκειται για τις ηθικές αξίες, την ανατροφή των παιδιών και την εκπαίδευση, και όχι μόνο στο σχολείο. Το κράτος έχει πρόσβαση στο σπίτι σας για να σας επιβλέπει ως γονέα, να κρίνει την καταλληλότητά σας. Και αν στο κράτος δεν αρέσει αυτό που διδάσκετε στα παιδιά σας, το κράτος θα προσπαθήσει να τα πάρει από το σπίτι σας.

Οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν να κάνουν σχόλια στα κοινωνικά τους δίκτυα, να γράφουν επιστολές προς τους συντάκτες, να συζητούν δημόσια, ή να ψηφίζουν σύμφωνα με τη δική τους συνείδηση στον δικό τους χρόνο. Μπορούν να είναι πειθαρχημένοι ή να χάσουν κάθε πιθανότητα θητείας. Μπορεί να απαιτηθούν από την ιδιοτροπία ενός γραφειοκράτη να παρακολουθήσουν μαθήματα επανεκπαίδευσης και κατάρτισης ευαισθησίας ή να απολυθούν επειδή σκεφτηκαν πολιτικά μη ορθές σκέψεις.

Όταν ο γάμος του ιδίου φύλου δημιουργήθηκε στον Καναδά, η ουδέτερη γλώσσα από άποψη φύλου κατέστη νομική εντολή. Το νέο λεξιλόγιο (Newspeak) διακηρύσσει ότι αποτελεί δυσμενή διάκριση να υποθέσεις ότι ένα ανθρώπινο ον είναι αρσενικό ή θηλυκό, ή ετεροφυλόφιλο. Έτσι, για να είμαι περιεκτική, ειδική γλώσσα χωρίς φύλο χρησιμοποιείται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, την κυβέρνηση, τους χώρους εργασίας, και κυρίως τα σχολεία, για να αποφευχθεί να εμφανίζεται αδαής, ομοφοβική ή ότι κάνει διακρίσεις. Ένα ειδικό πρόγραμμα σπουδών χρησιμοποιείται σε πολλά σχολεία για να διδάξει στους μαθητές πώς να χρησιμοποιούν την κατάλληλη γλώσσα ουδέτερη από άποψη φύλου. Εν αγνοία πολλών γονιών, η χρήση των όρων των δύο φύλων για να περιγράψουν τον άντρα και τη γυναίκα, τον πατέρα και τη μητέρα, την Ημέρα της Μητέρας και την Ημέρα του Πατέρα, και «αυτόν» και «αυτήν», σταδιακά εξαλείφονται στα σχολεία του Καναδά.

Τι είναι πιο σημαντικό: Η σεξουαλική αυτονομία ή η Πρώτη Τροπολογία;

Πρόσφατα, ένας Αμερικανός καθηγητής που έδωσε ανώνυμα συνέντευξη στην American Conservative αμφισβήτησε το κατά πόσον η σεξουαλική αυτονομία πρόκειται να σας κοστίσει τις ελευθερίες σας: “Είμαστε τώρα στο σημείο, είπε, στο οποίο είναι θεμιτό να ρωτήσω αν η σεξουαλική αυτονομία είναι πιο σημαντική

από ό, τι η Πρώτη Τροπολογία;”

Σύμφωνα με τον Καναδικό Χάρτη Δικαιωμάτων και Ελευθεριών, οι Καναδοί έπρεπε να έχουν εγγυημένα: (1) την ελευθερία της συνείδησης και της θρησκείας (2) την ελευθερία της σκέψης, της πεποίθησης, της άποψης, και της έκφρασης, συμπεριλαμβανομένης της ελευθερίας του Τύπου και των άλλων μέσων επικοινωνίας (3) την ελευθερία του συνέρχεσθαι ειρηνικώς, και (4) την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι. Στην πραγματικότητα, όλες αυτές οι ελευθερίες έχουν περιοριστεί με τη νομιμοποίηση του γάμου ατόμων του ίδιου φύλου.

Σχεδιαστές γάμου, ενοικιαστές αιθουσών, ιδιοκτήτες ‘bed and breakfast’, ανθοπωλεία, φωτογράφοι και αρτοποιοί, έχουν ήδη δει τις ελευθερίες τους να διαβρώνονται, τα δικαιώματα συνείδησης να αγνοούνται, και οι θρησκευτικές ελευθερίες να ποδοπατούνται στον Καναδά. Άλλα αυτό δεν είναι μόνο για τη βιομηχανία του γάμου. Οποιοσδήποτε κατέχει μια επιχείρηση μπορεί νόμιμα να μην επιτρέψει στη συνείδησή του να ενημερώσει για επιχειρηματικές πρακτικές ή αποφάσεις, αν οι αποφάσεις αυτές δεν είναι σύμφωνες με τις αποφάσεις των δικαστηρίων και τους νόμους μη-διακρίσεων της κυβέρνησης για τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου. Στο τέλος, αυτό σημαίνει ότι το κράτος υπαγορεύει ουσιαστικά το αν και πώς οι πολίτες μπορούν να εκφραστούν.

Η ελευθερία να συγκεντρωθείς και να μιλήσεις ελεύθερα για το γάμο άνδρα-γυναίκας, την οικογένεια και την σεξουαλικότητα, είναι τώρα περιορισμένη. Οι περισσότερες θρησκευτικές κοινότητες έχουν γίνει «πολιτικά ορθές» για να αποφύγουν τα πρόστιμα και την απώλεια του κοινωφελούς στάτους. Τα καναδικά μέσα ενημέρωσης περιορίζονται από το καναδικό Ραδιόφωνο, την Τηλεόραση και την Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (CRTC), η οποία είναι παρόμοια με την FCC. Αν το οτιδήποτε μέσο ενημέρωσης θεωρείται ότι εισάγει διακρίσεις, οι άδειες μετάδοσης μπορεί να ανακληθούν, και «φορείς για τα ανθρώπινα δικαιώματα» μπορούν να χρεώνουν πρόστιμα και να περιορίσουν τις μελλοντικές μεταδόσεις στον αέρα.

Ένα παράδειγμα νόμιμου περιορισμού του λόγου σχετικά με την ομοφυλοφιλία στον Καναδά αφορά την περίπτωση του Bill Whatcott, ο οποίος συνελήφθη για ομιλία μίσους τον Απρίλη του 2014, μετά τη διανομή φυλλαδίων που ήταν ζωτικής σημασίας για την ομοφυλοφιλία. Είτε συμφωνείτε είτε όχι με αυτό που λέει, θα πρέπει να μείνετε κατάπληκτοι από αυτή την κατάσταση κυρώσεων-φίμωσης από το κράτος. Βιβλία, DVD, και άλλα υλικά μπορούν επίσης να κατασχεθούν στα καναδικά σύνορα, αν το υλικό τους θεωρηθεί «μισητό».

Οι Αμερικανοί πρέπει να προετοιμαστούν για το ίδιο είδος της εποπτείας της

κοινωνίας στην Αμερική, αν οι κανόνες του Ανωτάτου Δικαστηρίου απαγορεύσουν το γάμο ως ένα θεσμό αρσενικού-θηλυκού. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχει σημασία τι πιστεύετε, η κυβέρνηση θα είναι ελεύθερη να ρυθμίζει την ομιλία σας, τα κείμενά σας, τις ενώσεις σας, και ανεξαρτήτως από το αν μπορείτε να εκφράσετε ή όχι τη συνείδησή σας. Οι Αμερικανοί πρέπει επίσης να καταλάβουν ότι το φινάλε για μερικούς στο κίνημα των δικαιωμάτων των ομοφυλοφίλων περιλαμβάνει την κεντρική κρατική εξουσία, και το τέλος των ελευθεριών της Πρώτης Τροπολογίας.”

Η Dawn Stefanowicz είναι μία διεθνώς αναγνωρισμένη ομιλήτρια και συγγραφέας. Είναι μέλος της Επιτροπής Μαρτυρίας του Ινστιτούτου Δικαιωμάτων του Παιδιού. Το βιβλίο της: Η Επίδραση των Ομοφυλόφιλων Γονέων, είναι διαθέσιμο στο <http://www.dawnstefanowicz.org>. Η Dawn, πλήρως απασχολούμενη λογίστρια με άδεια, είναι παντρεμένη και έχει δύο έφηβα παιδιά.

Πηγή: agioritikovima.gr